

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., a JUDr. Davida Rause, Ph.D., v právní věci

žalobkyně: **LIKORA s.r.o.**
sídlem Botanická 785/9, Brno
zastoupena JUDr. Janem Kubečkem, advokátem
sídlem Masarykovo náměstí 19, Náchod

proti
žalovanému: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát**
sídlem Květná 15, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 4. 2021, č.j. SZPI/BA703-24/2020,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Shrnutí podstaty věci

1. Žalobkyně se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 4. 2021, č.j. SZPI/BA703-24/2020, kterým byl v rámci řízení o odvolání žalobkyně změněn výrok o uložení pokuty v rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce, inspektorátu v Brně, ze dne 4. 9. 2020, č. j. SZPI/BA703-17/2020. Žalobkyni byla tímto prvostupňovým rozhodnutím uložena pokuta ve výši 40 000 Kč, jakožto úhrnná pokuta podle § 24 odst. 14 písm. d) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele (dále jen „ZOS“), za spáchání dvou přestupků v souběhu, a sice přestupku porušení zákazu používání nekalých obchodní praktik podle § 24 odst. 1 písm. a) ZOS a přestupku porušení povinnosti stanovené předpisem Evropské unie upravujícím oblast vinohradnictví, vinařství nebo obchodu s produkty podle § 39 odst. 2 písm. bb) zákona č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství.

II. Shrnutí procesního postoje žalobkyně

2. Žalobkyně namítá, že se žalovaný dostatečně nezabýval jejími odvolacími námitkami. Dále namítá, že situaci týkající se obou spáchaných přestupků vyvolal inspektor Státní zemědělské a potravinářské inspekce. Žalobkyně nesouhlasí se závěrem žalovaného týkajícím se vyvinění právnické osoby z odpovědnosti za spáchané přestupky. Žalobkyně je toho názoru, že vyvinula veškeré potřebné úsilí, které po ní lze požadovat k tomu, aby zabránila spáchání přestupku, a tedy nemůže být za shora uvedené přestupky postihována.
3. Žalobkyně navrhuje napadené rozhodnutí zrušit, případně uloženou pokutu snížit. Na svém procesním postoji setrvala po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí procesního postoje žalovaného

4. Žalovaný se žalobou nesouhlasí. Ve vyjádření k žalobě zevrubně popisuje postup správních orgánů. Následně reaguje na žalobkyní vznesené námitky a vypořádává je.
5. Závěrem žalovaný navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci

6. Žaloba byla podána včas (§ 72 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního /dále jen „s.ř.s.“/), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
7. Zdejší soud tak napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

8. Nejprve se soud zabýval námitkou, že se žalovaný nedostatečně vypořádal s námitkami žalobkyně. Žalobkyně však, kromě námítky týkající se přítomnosti nabídkového listu v provozovně během kontroly, blíže nekonkretizovala, které námitky žalovaný dostatečně nevypořádal. Vzhledem k tomu, že míra precizace žalobních bodů do značné míry předurčuje i to, jaké právní ochrany se žalobkyni u soudu dostane, jde tato obecnost žalobního bodu k tíži žalobkyně. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej (srovnej rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č.j. 4 As 3/2008-78). Pokud tedy žalobkyně neuvedla, jaké její odvolací námitky měl žalovaný nedostatečně vypořádat, nemohl se soud touto obecnou námitkou zabývat, neboť není na soudu, aby za žalobkyni spekulativně domýšlel další argumenty, konkretizoval její obecná tvrzení či vybíral ze spisu ty skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu a přebíral by naopak funkci advokáta žalobkyně (rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č.j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS, bod 32).
9. Jedinou konkrétní námitkou, kterou se podle tvrzení žalobkyně žalovaný ani prvostupňový správní orgán nezabývali, byla přítomnost nabídkového listu v provozovně žalobkyně v rámci provedené kontroly. Jak plyne ze správního spisu, na tuto námitku žalovaný na str. 7 napadeného rozhodnutí reagoval a vyhodnotil ji jako nedůvodnou. Námitka nebyla uplatněna v odvolání, nýbrž v průběhu prvostupňového řízení. Žalovaný se ztotožnil s argumentací prvostupňového správního orgánu a opřel se o jím provedené důkazy. Pokud žalovaný v napadeném rozhodnutí odkázal na rozhodnutí prvostupňového orgánu a s jeho názorem se ztotožnil, pak to nijak neovlivňuje přezkoumatelnost ani zákonnost napadeného rozhodnutí. Nelze totiž přehlédnout, že z hlediska soudního přezkumu tvoří rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jeden celek (viz např. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 10. 2004, č.j. 5 Afs 16/2003-56, nebo rozsudek NSS ze dne 28. 12. 2007, č.j. 4 As 48/2007-80). Soud tedy neshledal tuto námitku žalobkyně důvodnou.
10. K tvrzení, že žalovaný věnoval minimální prostor obraně žalobkyně, je třeba uvést, že tato námitka je další z řady obecných námítek, kterými se soud pro jejich nekonkretnost zabývat nemůže. Zdejší soud přitom v obecné rovině shledal poskytnutý prostor k obraně žalobkyně ze strany žalovaného jako dostatečný. Žalovaný se všemi námitkami vznesenými v odvolání žalobkyně zabýval a vypořádal je, což je ostatně patrné ze str. 7 až 12 napadeného rozhodnutí.
11. Žalobkyně má dále za to, že za spáchané přestupky neodpovídá, neboť vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupkům zabránila. Takové úsilí žalobkyně spatřuje v tom, že provedla školení svých zaměstnanců.
12. Podle § 21 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, právnická osoba za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila.
13. Jak již uvedl NSS v rozsudku ze dne 21. 10. 2021, č. j. 2 As 352/2020-55, provádění (jakéhokoli) školení a poučování zaměstnanců zásadně nemůže být vynaložením

veškerého možného úsilí právnické osoby směřujícího k zabránění přestupku, a tedy ani (pouze ve zcela výjimečných případech nastoupivším) liberačním důvodem. I bez znalosti konkrétních parametrů žalobkyní zajišťovaných školení a poučení zaměstnanců (žalobkyně opět tuto námitku blíže nekonkretizuje) je možno dospět v daném případě k závěru, že školení nemohla být sama ze své podstaty dostatečná pro zproštění objektivní odpovědnosti. Zdejší soud tak nepřisvědčil ani této námitce žalobkyně.

14. Žalobkyně dále namítá nepřiměřenost uložené pokuty a domáhá se jejího snížení.
15. Podle § 24 odst. 1 písm. a) ZOS se výrobce, dovozce, vývozce, dodavatel, prodávající nebo jiný podnikatel dopustí přestupku tím, že poruší zákaz používání nekalých obchodních praktik.
16. Podle § 24 odst. 14 písm. d) ZOS lze za přestupek, jde-li o přestupek podle odst. 1 písm. a) a b), odstavce 4, odstavce 7 písm. a), d), g), k) a odstavců 9, 10 a 13, uložit pokutu do 5 000 000 Kč.
17. Podle § 78 odst. 2 s.ř.s. rozhoduje-li soud o žalobě proti rozhodnutí, jímž správní orgán uložil trest za správní delikt, může soud, nejsou-li důvody pro zrušení rozhodnutí podle odstavce 1, ale trest byl uložen ve zjevně nepřiměřené výši, upustit od něj nebo jej snížit v mezích zákonem dovolených, lze-li takové rozhodnutí učinit na základě skutkového stavu, z něhož vyšel správní orgán, a který soud případně vlastním dokazováním v nikoli zásadních směrech doplnil, a navrhl-li takový postup žalobce v žalobě.
18. Žalobkyně namítá nepřiměřenost uložené pokuty, a to vzhledem k okolnostem případu, charakteru pochybení, neexistenci škody, a také vzhledem k tehdejší ekonomické situaci žalobkyně, jež byla podle jejího tvrzení zapříčiněna restriktivními opatřeními státu sloužícími k eliminaci šíření nemoci Covid-19.
19. Žalovaný v napadeném rozhodnutí na stranách 10 – 12 zevrubně popisuje, jakým způsobem dospěl k výši uložené pokuty a jaké skutečnosti při jejím ukládání zohlednil. Stejně tak učinil v odůvodnění rozhodnutí i prvostupňový správní orgán. Žalovaný především zohlednil jako okolnost přitěžující spáchání dvou přestupků v souběhu a také již dřívejší upozornění žalobkyně na nesprávné označení prodávaných výrobků. Jako okolnost polehčující pak zohlednil majetkovou situaci žalobkyně, a to ve vztahu k významnému poklesu tržeb z důvodu restriktivních opatření státu. Žalovaný tak správně zohlednil majetkovou situaci žalobkyně v souladu s názorem rozšířeného senátu NSS zaujatým v usnesení ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008-133. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí řádně popsal úvahy, které jej vedly k uložení pokuty ve výši 40 000 Kč, přičemž se i dostatečně vypořádal s námitkou žalobkyně týkající se právě výše uložené pokuty. Žalovaný tedy uloženou pokutu odůvodnil dostatečně a v souladu se zákonem.
20. Dále se soud zabýval tím, zda se nejedná o pokutu uloženou ve zjevně nepřiměřené výši. Soud v rámci moderačního práva zkoumá, zda nedošlo k excesu při individualizaci trestu, tedy zda a jak bylo přihlédnuto ke všem specifikům konkrétního případu a zda byl v rámci zákonné trestní sankce vybrán pro pachatele takový druh trestu a v té

výměře, která splní účel trestu a není zjevně nepřiměřená (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2010, č. j. 7 As 71/2010-97). Uložená pokuta však činí v daném případě 0,8% horní sazby částky, kterou je možné jako pokutu za žalobkyní spáchané přestupky uložit. Takto vysokou, resp. nízkou pokutu, řádně odůvodněnou, nelze považovat za zjevně nepřiměřenou. Zdejší soud tedy nevyhověl návrhu žalobkyně na moderaci uložené pokuty.

21. Pokud jde o část žaloby, která obsahuje námitky, jež žalobkyně uplatnila proti prvostupňovému rozhodnutí, tak ta není řádným žalobním bodem, kterým by se soud mohl zabývat. Žaloba směřuje proti napadenému rozhodnutí žalovaného a teprve jeho prostřednictvím proti rozhodnutí prvostupňovému. Žalobkyně tak musí v žalobě zásadně reagovat na argumentaci žalovaného v napadeném rozhodnutí a uvádět, z jakých důvodů jsou jeho závěry nesprávné.
22. Soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec těchto uplatněných žalobních bodů nezjistil jakoukoli vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Zároveň neshledal důvody pro moderaci uložené pokuty. Soud tedy žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

23. O nákladech řízení účastníků bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně nebyla ve věci úspěšná, a proto jí nenáleží právo na náhradu nákladů řízení, to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi – žalovanému. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti, proto mu náhrada nákladů řízení nebyla přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 24.11.2022

Petr Šebek v.r.
předseda senátu